

Minister paa Forhaand at tage for meget Hensyn til Landstinget — og med Landstinget mener jeg, ligesom det ærede Medlem, Landstingets Flertal. Thi Forholdet er gerne det, at naar man paa Forhaand har taget — hvad jeg har — vidtgaende Hensyn til Landstinget, indkasserer man dette som en Selvfølgelighed og siger, som ogsaa det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laurson) siger: Paa de og de Punkter er der ikke vist Landstinget Hensyn, men naar den højtærede Minister vil gøre det ogsaa paa de Punkter, der mangler, kan han være sikker paa at faa Lovforslaget gennemført. Med andre Ord, naar han blot fremsætter det ganske i den Skikkelse, som man fra Venstres og det konservative Folkepartis Side ønsker det, er der ingen Fare for ikke at faa det gennemført. Saa megen Hensyntagen synes jeg ikke, man med Billighed kan forlange. Jeg synes ikke, man kan forlange mere, end at man gør, som jeg har gjort: gennemgaar samtlige Udvalgets Ændringer og tager Hensyn til alle dem, som man paa Forhaand mener, at der overhovedet for Ministeriet vil være Grund til at gaa med til; om Resten maa man saa forhandle i Udvalget.

Det viser sig jo ogsaa, at det i Virkeligheden ikke er meget, der er tilbage. Der er Spørgsmaalet vedrørende Forholdet mellem Amdsraad og Justitsministerium, og herom vil jeg dog overfor det ærede 4de tingvalgte Medlem sige, at han maa ikke undre sig over, at man fra Ministeriets Side i dette som i andre Tilfælde netop i Kraft af, at det er et Ministerium, maa lægge Vægt paa, at der er Sikkerhed for en vis Ensartethed i Administrationen af vedkommende Love, medens der fra de ærede Landboeres Side er en Tilbøjelighed til at føre Begrebet Kommunernes Selvstyre ud paa Omraader, hvor det i Virkeligheden ikke hører hjemme, føre det ud paa Omraader, hvor man kun har en betryggende Ordning, hvis denne gælder for det hele Land. Derfor er det ikke af nogen Lyst til at tage Myndighed fra Amdsraadene og lægge den under Justitsministeriet, naar jeg i nogle Tilfælde ikke har ment at kunne følge Udvalget eller dets Flertal, men det er ud fra det ønskelige Hensyn til at skabe en virkelig betryggende og ensartet Ordning paa vedkommende Omraade. Jeg skal i øvrigt ikke gaa i Detailler; det vil være rimeligt at diskutere i Udvalget, paa hvilke Omraader og i hvilken Udstrækning en saadan Sikkerhed bør kræves.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Kapitel 3 om, i hvilken Udstrækning der skal anskaffes Brandsprøjter paa Landet, vil man ogsaa, naar man da ikke gaar saa vidt i sin

Kærlighed til visse Egne i det vestlige Jylland, som mærkeligt nok det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laurson) gjorde, se, at der fra Ministeriets Side i Forhold til det foregaaende Lovforslag er taget efter min Mening ret vidtgaende Hensyn til de Ønsker, der blev fremsat i Udvalget. Om vi kan gaa videre endnu, ogsaa herom er jeg villig til at forhandle.

Endelig gjorde det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) en Bemærkning om § 53, idet det ærede Medlem mente, at den Opgave, der var lagt over paa Sognefogderne, ikke var løselig for disse. Jeg vil til dette ærede Medlem sige, at der netop ogsaa i § 53 er sket forskellige Forandringer fra det tidligere Lovforslag ud fra det Hensyn, som dikterede det ærede Medlems Udtalelser. Der lægges mindre over paa Sognefogden og et større Ansvar paa Bygningshaandværkerne netop ud fra det Hensyn, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa.

Det gælder altsaa paa alle disse Omraader, synes jeg, at man paa Forhaand fra Ministeriets Side har vist et vidtgaende Hensyn til de Ønsker, der særlig har været fremme i Udvalgets Flertal, og saa maa jeg ogsaa, synes jeg, have Krav paa, at der, hvis man vil naa til en betryggende Ordning, fra de ærede Udvalgsmedlemmers Side til Gengæld vises noget Hensyn til — hvad skal jeg sige? — Fællessamfundets Interesse i at opnaa en ensartet og tilstrækkelig betryggende Ordning for det hele Land.

Laurson: Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har misforstaaet mine Udtalelser eller maaske ikke kender Flertallet indenfor det for to Aar siden nedsatte Udvalg, naar den højtærede Minister tilføjede mig Udtalelser om, at naar bare Ministeren vilde fremsætte Lovforslaget i den Skikkelse, som Flertallet i Tinget ønskede, altsaa Venstre og Konservative, var der intet i Vejen. Det kan ikke lægges i mine Udtalelser. Det, jeg mente, var, at den højtærede Minister burde følge Flertallet i Udvalget, og Flertallet i Udvalget bestod af Socialdemokratiet, det radikale Venstre, de Konservative og en Del af Venstre. Det er ikke Flertallet i Tinget, der her er Tale om.

Naar den højtærede Minister kom ind paa at tale om Egne i Vestjylland og sagde, at det var underligt, at jeg nærede Kærlighed til dem, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at jeg, ihvorvel jeg, som den højtærede Minister maaske ved, ikke bor i Vestjylland, kender Forholdene derovre. Jeg udtalte